

Més de 4.000 tones de solidaritat

El Gran Recapte clou amb èxit una nova edició de recollida de menjar per als desfavorits

Una voluntària, ahir, en el Recapte ■ J.S.

Una revista per a nens i nenes a partir de 9 anys.

AMB
CaVall Fort

NO PODRÁS PARAR DE LLEGIR!

SUBSCRIU-T'HI!
Cada 15 dies a casa teva

www.cavallfort.cat

EL PUNT AVUI+

2,50€

DIUMENGE • 24 de novembre del 2019. Any XLIV. Núm. 15190 - AVUI / Any XLI. Núm. 14060 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P6,7

Aval de les bases dels socialistes al pacte amb Podem

DADA • Un 93,6% dels militants del PSC i un 92% dels del PSOE donen suport a l'acord, en una consulta amb molta abstenció

MÉS • Els d'Iglesias tancaran el procés dimarts i ERC, que insisteix en una taula de diàleg entre governs, farà la consulta demà

Cultura i Espectacles

P33

Assumpció Balaguer, en una imatge d'arxiu ■ EFE

Adeu a l'actriu Assumpció Balaguer

L'artista tenia 94 anys i havia estat molt prolífica en teatre, cinema i sèries

Nacional

P19

Entra en servei una nova estació de la línia 10

Amb el nom de Ciutat de la Justícia, facilitarà l'accés als principals jutjats

Nacional

P20

Les cireres centren l'Agenda del Pagès 2020

El proper dia 30 surt a la venda una nova edició de la tradicional agenda

L'ESPORTIU

Suárez s'abraça a Messi després de marcar un gol en el partit d'ahir al migdia ■ EFE

El Barça pateix per guanyar

Els de Valverde guanyen el Leganés (1-2) però no convencen

bassols
l'energia més propera

PARTICULARS - EMPRESES - SOLUCIONS A MIDA
MOBILITAT SOSTENIBLE - AUTOCONSUM

I ara, si et dones d'alta abans del 15 de desembre, pots guanyar un patinet elèctric.

Entra a www.bassolsenergia.com

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Marina Llansana

La impunitat es diu Via Laietana

La seu de la Prefectura Superior de Policia a la Via Laietana, al cor de Barcelona, és l'espai que més crua-ment exemplifica la impunitat del franquisme. Entre les seves parets centenars de persones van ser torturades, algunes fins a la mort, però durant més de quaranta anys l'activitat de la comissaria ha continuat com si res no hagués passat.

La Policia Nacional espanyola va agafar el relleu de la brigada politicosocial, nascuda per perseguir els contraris al règim i coneguda per les seves pràctiques inhumanes de tortures i execucions. Els agents de la suposada democràcia espanyola van ocupar els mateixos despatxos que els seus predecessors, van utilitzar els mateixos calabossos, van custodiar la mateixa porta, i així continua. Ningú no ha estat jutjat ni cap víctima, reconeguda. No hauria d'estranyar a ningú, per tant, que els darrers temps la comissaria hagi estat l'epicentre de les mobilitzacions contra la sentència: pocs edificis tenen el caràcter repressiu emblemàtic que té aquest.

S'ha fet molt millor al castell de Mont-

El que passi amb la Via Laietana mostrarà la voluntat de Pedro Sánchez d'escoltar

juïc, al Camp de la Bota i a la presó Model, espais que van ser escenari d'afusellaments i presó durant la dictadura i que avui s'han reconvertit en espais de memòria. Per què, doncs, no es pot fer el mateix amb la comissaria de la Via Laietana? De fet l'any 2017 el grup parlamentari d'ERC al Congrés va presentar una resolució perquè el govern espanyol traspasés la titularitat de l'equipament a les institucions catalanes. Sorpresa: la resolució es va aprovar per majoria, amb els vots de tots els partits excepte el PP, que aleshores governava. Pedro Sánchez, doncs, no té cap excusa: els seus propis diputats van votar-hi a favor. Aquesta setmana li ho han recordat un grup d'entitats memorialistes que fa temps que impulsen el projecte de convertir la comissaria en un centre memorial i documental de la repressió franquista a Catalunya. El que passi amb la Via Laietana serà un bon termòmetre de la voluntat real de Pedro Sánchez d'escoltar el clam de la societat catalana reclamant més democràcia.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Vi amb gasosa

De tant en tant, potser cada dos mesos, un amic que necessita conversa i companyia em convidava a dinar al poble una mica recòndit on viu mig retirat. Al poble hi ha dos restaurants: el bo i el que no ho és tant. Sempre m'ha dut al que no ho és tant. Com que m'agrada tot i soc agraït, no n'he fet mai cap problema, al contrari. La cita coincideix sempre en dijous i, com és preceptiu, al menú hi ha arròs. Ens en fem servir de primer plat. De segon, cadascú tira pel seu compte. Coincidim amb el vi: de la casa, sense marca, i barrejat amb gasosa. Un disbarat? Només el cometo aquí i a can Culleretes, a Barcelona, quan quedo a dinar amb en Quico Santiago, també molt de tant en tant. Ni a mi ni als meus dos amics se'ns acudiria beure vi amb gasosa a casa. Em sembla que a la meua no ha entrat mai cap ampolla de gasosa. Per què en aquestes ocasions fem una excepció? No ho sé. Per fer-nos els originals, per dessacralitzar el vi ara que tothom el situa en un altar, perquè és una combinació més bona que no sembla, per riure, perquè ens dona la gana i no ens

“Al poble d'un amic aquest cop ha desaparegut del tot el partit Vox

hem de justificar davant de ningú...

Dijous vaig pujar al poble del meu amic. M'esperava a la porta del restaurant de sempre: “Tenen molt ple; m'han dit que si volem arròs en haurem d'esperar a la segona tanda, d'aquí a mitja hora.” Mitja hora acaba sent una hora. Proposo per una vegada prescindir de l'arròs. Ens conduïxen a una taula al fons del menjador. No m'explico la gentada excepcional. Altres dijous el restaurant és mig buit, i hi ha arròs per a tothom. Al final avui també n'hi ha per a nosaltres. Gratant bé la cassola de la primera tongada n'han sortit dues racions ben bones

que ens repartim. Em fa l'efecte que no hi haurà segona cuita.

Amb l'amic parlem de tot. Volem evitar fer-ho de política. Ho aconseguim mentre ingerim l'arròs, sucumbim al segon plat. No em facin reproduir la conversa, que ens entristiríem. Comentem els resultats electorals de fa dos diumenges. L'amic em diu: “Aquest cop que pertot ha aflorat el partit ultradretà Vox, en aquest poble ha desaparegut. En les penúltimes eleccions havia obtingut quatre sufragis. A les últimes, no n'ha escrutat cap.” Si la tendència hagués estat general, ara tothom felicitaria Pedro Sánchez per haver convocat eleccions. Pregunto a l'amic a què atribueix l'excepcionalitat. “En aquest poble ens coneixem tots. Tothom sabia que els quatre vots extemporanis eren de la mateixa família.” “I els ha fet cosa sentir-se descoberts?” “Tu mateix: són els amos del restaurant bo. La gent del poble els ha fet sostingudament boicot. Avui, després de veure's confirmada la sospita, amb més ostentació.” “Vi amb gasosa?” “I de postres, un músic amb trompeta.”

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/tjzu2t>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

L'editorial conjunt

“Està en joc l'esperit del 1977, que va fer possible la pacífica Transició”; “estan en joc els pactes profunds que han fet possible els trenta anys més virtuoses de la història d'Espanya”. Les dues frases les he extret de l'editorial conjunt que aquesta setmana farà deu anys (deu!) van publicar els diaris catalans a les portes de la sentència de l'Estatut, des d'aquest (aleshores El Punt i l'Avui, per separat) fins al *Diari de Girona*, *La Vanguardia*, *El Periódico* o el *Diari de Tarragona*. Tots els editats a Catalunya. Era el dia 26 de novembre del 2009, i es tractava d'una iniciativa inèdita. Dotze diaris d'ideologia molt diversa, que es van posar d'acord a fer un advertiment: “L'alt tribunal decidirà sobre la dimensió real del marc de convivència espanyol”, s'hi deia, i en un text llarg, ple d'anàlisi i reflexions, s'alertava del risc de la judicialització de la política (“el Tribunal Constitu-

“Aquest dimarts farà deu anys que els diaris catalans es van posar d'acord per advertir d'alguns perills

cional ha estat empès a actuar com una quarta cambra, confrontada al Parlament de Catalunya”); dels riscos davant la sentència (“hi ha preocupació a Catalunya i cal que tot Espanya ho sàpiga”) i s'afirmava que “sense pressuposar un desenllaç negatiu”, calia “que ningú –referint-se als tribunals– erri el diagnòstic”. “No som davant d'una societat feble, prostrada i disposada a assistir impassible al me-

nyscapte de la seva dignitat”, es conclouia. Mig any després (el 27 de juny del 2010), el Constitucional es carregava l'Estatut i alguns se n'alegraven (“nos hemos cepillado el Estatut”, deia Alfonso Guerra). I ho feia després que el PP s'hagués dedicat a recollir signatures per tot Espanya en contra de l'Estatut. Unes signatures en contra, cal recordar-ho, d'un Estatut aprovat pel Parlament, pel Congrés i, sobretot, en un referèndum (un referèndum!). Deu anys després, tristament, alguns advertiments d'aquell editorial conjunt s'han superat i amb escreix. I aquella en va ser l'espurna. A les portes d'una nova investidura a Espanya (o no, ja ho veurem) l'esperit del 77 sembla haver volat pels aires, l'aparell judicial –i policial– és el protagonista de la majoria de titulars dels diaris, i la política s'ho mira incapaç encara d'asseure's en una taula a parlar-ne. L'advertència era clara.

EDITORIAL

Trump, més contra les cordes

La festivitat d'Acció de Gràcies ha donat aquests dies un respir al president nord-americà, Donald Trump, cada cop més contra les cordes en el procés per fer-li un judici polític –l'anomenat ‘impeachment’– que s'ha seguit aquestes últimes setmanes a la Cambra de Representants. Les declaracions contra el president de diferents personalitats, la més sonada la de l'ambaixador dels EUA davant la UE, Gordon Sondland, deixen cada cop més en evidència que Trump va impulsar tot un seguit de mesures, com l'ajornament d'una ajuda d'uns 360 milions de dòlars en assistència militar, per tal de pressionar Ucraïna perquè emprengués accions contra el fill de Joe Biden, l'exvicepresident amb Barack Obama, que s'entrevéu com el principal candidat demòcrata en la cursa per les eleccions de l'any vinent. Les declaracions dels últims dies no han fet sinó confirmar cada cop més la denúncia anònima, formulada per un funcionari, preocupat per com havia anat una trucada entre el president Trump i el recentment escollit president d'Ucraïna, Volodimir Zelenski. Llavors, els demòcrates van dubtar si tindrien prou proves per iniciar el procés, però el temps i, sobretot, la contundència d'algunes de les declaracions i les proves aportades, els ha acabat donant la raó.

Per part de Trump i dels republicans, l'opció ha estat negar les evidències i resistir l'ofensiva demòcrata a còpia d'insults i desqualificacions, sobretot en el cas del president. En tot cas, la partida no està pas encara acabada. Ni de bon tros. Després del recés festiu, cal que el comitè encarregat dels interrogatoris faci l'informe i dedueixi que hi ha prou motius per a l'‘impeachment’. Llavors sí que serà l'hora de la veritat per a Donald Trump.

De reüll

Carme Vinyoles Casas

Simplement Alicia

Soc nascuda el 58 i vaig ser adoctrinada per la pàtria i les seves insígnies: al matí, al pati de l'escola, nens i nenes en files separades i amb el braç alçat cantàvem *Cara al sol* mentre es pujava la bandera; a la tarda, el mateix ritual, però desentonant *Viva España* –de Pemán, no de Manolo Escobar– quan l'escut de l'àguila baixava del pal. Un altre vigorós emblema –reservat per a les dones– dins de l'opressiva educació nacionalcatòlica era, efectivament, el botó: el de cosir que tant apodera Alicia Rubio, diputada de l'Assemblea de Madrid, no el del

Un fulletó ranci que nega la violència masclista que mata

clítoris, que ens apodera a totes, dit això en termes no exclusivament simbòlics. És una vergonya haver de *recuperar* el passat perquè algú s'ha obsessionat a exportar-lo al present. Però fem-ho, almenys per saber quin pa s'hi dona. “Ara ja ets una dona”, et deien amb la primera menstruació, i començaves a rebre

tovalles, tovalloles, llençols i llargues camises de dormir “per a un altre dia” en què et convertiries en abnegada esposa i mare de família. I als estius, a ca la modista, fil i agulla, vores, brodat i botons amb l'orella al serial, en la meua època *Simplement María*, una serventa caiguda (Pasqua abans de Rams) i redimida per un *bon home* via matrimoni. Gràcies al *rescat* d'uns oncles amb llibres a casa vaig iniciar-me amb *La romana*, de Moravia; en la lectura, vull dir, pel que recordo. Defensem les nostres filles i netes del *Simplement Alicia*, un fulletó ranci que, per cert, nega la violència masclista que mata.

Les cares de la notícia

PRÍncep i Duc de York

Andreu d'Anglaterra

Escàndol britànic

El tercer fill de la reina Isabel II d'Anglaterra i vuitè en la línia de successió no representarà més la corona britànica. La reina s'ha vist obligada a apartar-lo després de l'escàndol sexual d'Epstein en què s'ha vist esquitxat. Una nova etapa complicada per a una monarquia que no aixeca el cap.

DOCTORANDA A LA LIB

Raquel García

El problema de formar-se

El seu cas és el mateix que el de milers de joves catalans que acaben els estudis, volen anar més enllà en la seva formació i han de treballar en precari. Alguna cosa falla quan es pretén incentivar l'educació de qualitat però qui pretén formar-se ho ha de fer en condicions incertes.

PERIODISTA I ESCRITORA

Marta Monedero

Viatge personal

La periodista presenta *La otra Grecia*, una publicació que combina experiències viscudes al llarg de quatre anys de viatges al país hel·lènic. Un viatge en primera persona que alhora serveix de guia de viatges en què es detalla la realitat i el passat del territori grec.

Tal dia com avui fa...

1 any

En via morta

El Ministeri de Foment no executa mai les inversions promeses a Catalunya i les grans obres arriben tard i fora de termini.

10 anys

Jornada intensiva

El calendari escolar que Educació ha traslladat al Consell Escolar elimina la jornada intensiva al juny i en dates especials als centres.

20 anys

El PSOE i els GAL

El PP diu que la decisió del Suprem sobre el cas Oñaederra no equival a l'exculpació definitiva de Felipe González en relació amb la guerra bruta.

Full de ruta

Joan Rueda

La por com a arma

Divendres passat l'Audiència de Lleida va acceptar el recurs de les defenses de quatre dels joves empresonats en la setmana posterior a fer-se pública la sentència del procés al·legant que la presó provisional en aquest cas és una mesura massa "perjudicial", ja que no existeix risc de fugida ni de reiteració delictiva, ja que les manifestacions a la ciutat han disminuït, i que els quatre joves no tenen antecedents penals. Amb paraules molt semblants, diversos jutjats o audiències han anat alliberant els joves. Dels 29 empresonats, encara en queden set. D'entrada, sembla que els jutjats de guàrdia van pecar de l'aplicació de la síndrome de l'alarma social, un supòsit que, recordem-ho, va caure del Codi Penal l'any 2003. A més, és injustificable que el sistema permeti que algú passi un mes a la presó perquè la instància superior acabi dient que la mesura és desproporcionada. I és brutal que, com passa en el cas de tres joves de Girona, l'argument per no alliberar-los és la

L'Estat ha decidit que no s'aturarà en la condemna per sediciosos als caps de turc, els presos polítics, i que usará la por contra els independentistes

manca d'arrelament familiar perquè són menors que van arribar no acompanyats. O que dos dels de Lleida siguin deportats tot i que, en aquest cas, sí que estan arrelats. Discriminació rere discriminació.

La clau, però, és que l'Estat ha decidit que la seva venjança per l'èxit de l'1-O serà una onada repressiva que no s'aturarà amb els caps de turc, els presos polítics, condemnats per sediciosos quan els sediciosos, en tot cas, vam ser els que vam anar a votar. La repressió usará, fins on se'ls deixi, la por. La por que volen fer sentir a cadascun dels citats per haver tallat l'AP-7, que a França rebran una multa d'uns pocs euros però que a l'Estat espanyol poden ser acusats de terrorisme; la por que volen fer sentir a qui denuncia els cops que va rebre l'1-O i que veu com el fiscal li gira la declaració per acabar-lo acusant de desobediència, o la por que volen fer sentir a qui piula criticant estaments polítics o judicials en exercici del seu dret a la llibertat d'expressió. La por com a arma.

Tribuna

Frank Bayer. Professor

Dr. Torra i Mr. Torra

Els predecessors de Torra esbossaren evolucions polítiques diverses que s'unificaven en la seva gestació primigènia dins els búnquers estructurals dels partits. Així doncs, tenim d'una banda un Montilla instruït en el municipalisme del cinturó roig i en l'aparell d'un PSC capaç de mutar d'Obiols en Iceta previ experiment amb Pere Navarro, i de l'altra, un Mas alçat pel patriarca del llogaret per revifar un model de relació amb l'Estat que fou dinamitat pel propi hereu després d'accedir al Parlament amb helicòpter. Fins i tot, reconeixent-lo com un anarquista de la partitocràcia, trobem un Puigdemont erigit a la presidència des del mèrit partidista d'haver enfonsat un bastió socialista amb l'estelada.

TOTS TRES PERSONIFIQUEN models governamentals diferents, però tots tres residien a Palau amb deutes amagats en les bambolines de les jerarquies internes, i aquí entra la figura irreductible de l'activista al·lèrgic a la correcció política. Un president marcat pels errors provinents del que accepta un càrrec per lleialtat a una causa que sobrepassa la realitat del

país. Per això el desencert de l'"apreteu, apreteu" i la conseqüent contradicció de mantenir qui enviava els Mossos a Urquinaona per carregar sense distinció entre violents, manifestants pacífics i periodistes, o per no referir-nos, evidentment, al silenci eloqüent de les primeres hores dels aldarulls de Barcelona en què s'hi podia desxifrar el pensament sediciós d'una bona part de l'independentisme fart d'omplir papereres amb un somriure ingenu. Eren dies en què Quim Torra volia ser erròniament un més, perquè mai ha abandonat la seva ànima de president d'Òmnium, on el pes de la causa és major que la força dels fets visionats per tot polític pragmàtic. De

totes maneres, la crítica al Torra polític es converteix en un elogi a l'activista quan davant Barrientos parla de llibertat d'expressió sense ser un actor barat realitzant un acte de marxandatge partidista, ni un polític calculador per salvaguardar les restes de Convergència, sinó un militant coherent amb la seva trajectòria que no vol ser recordat com qui ell mateix no vol recordar: Visca Macià, mori Cambó!

AIXÍ DONCS, probablement d'aquí a uns mesos, quan rebí la sentència neuròtica de la inhabilitació per uns llaços grocs, en silenci es sentirà alliberat d'un càrrec parit pel que té la capacitat de dir veritats odiades per la gent del carrer, una dificultat de la qual podria fer un màster Esquerra i el seu enèsim pas del pactisme al bloqueig absolut, i és que al final aquí tothom es va passant les 155 monedes de plata per no sortir estripats als llibres d'història. En definitiva, a l'hora de governar no ha estat precisament un estadista, però d'història el President Torra en sap una bona estona, i és conscient de la diferència entre l'activista protagonista i el president antagonista: l'honor per sobre la veritat.

“Un president marcat per la lleialtat a una causa que sobrepassa la realitat del país

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Dones, no callem

■ El 25 de novembre és el dia contra la violència contra les dones i nenes. Si bé em sembla bona idea fer visibles les situacions d'abús, violència i assetjament que malauradament moltes dones han de viure, em genera malestar pensar en totes les situacions que han de sobreviure milers de dones dia rere dia. La violència masclista, tan present encara arreu del món, es pot manifestar de mil maneres diferents. Des d'estar sola esperant l'autobús a ser violada quan tornes cap a casa, des d'obligar-te a casar-te amb un home quan tens 14 anys a mutilar parts del teu cos. Tots aquests actes imperdonables són resultat d'un sistema patriarcal que encara ens oprimeix i un sentiment de possessió i cosificació: les dones existim només per al plaer dels homes. Ens trobem davant una situació que segura-

ment no se solucionarà d'aquí a poc, i opino que hauria d'haver-hi una lluita constant contra la violència contra les dones i nenes. Vull pensar que en un futur ja no tindrem por.

LAIA PONS BOIX
Manresa (Bages)

Unitat mínima de conreu i unitat mínima forestal

■ Unes línies per comentar les dificultats que tenen els propietaris de finques petites que no arriben a tenir la UMC o UMF i volen ampliar. Són persones que van adquirir les seves finques abans que es dictés el decret 169/1983, que fixa la UMC, i el decret 35/1990, que estableix la UMF. Si la superfície de la seva finca sumada a la porció de terreny que vol adquirir no arriba a la UM, l'administració nega l'autorització per segregar, encara que la finca de la qual se segregui continuï mantenint la UM.

L'ampliació de petites finques afavoreix molt sovint la creació de noves terres de conreu, i l'obertura de camins entre finques evitaria la propagació d'incendis. Per això seria necessari un canvi de criteri i permetre l'ampliació d'aquestes finques de superfície inferior a la UMC i la UMF.

MARÍA JOSÉ VARONA
Barcelona

Pragmatisme o negoció

■ Pel que es diu ara mateix, tant ERC com JxCat rebutgen l'acord entre Sánchez i Iglesias si no accepten un diàleg incondicional. El problema és que el punt 9 del seu acord promet només el diàleg dins la Constitució. I jo em pregunto: hi cap dins la Constitució un pacte fiscal semblant al del País Basc amb contribució al fons comú garantit per l'ordinalitat, és a dir, que qui més aporti, més rebi? Hi cap dins la Constitució

que els òrgans bàsics de gestió i govern de les infraestructures de Catalunya, com ara ports, aeroports i Rodalies, estiguin participats en més del 50% per la Generalitat? Hi cap dins la Constitució blindar la llengua i la cultura catalanes, inclosa TV3, per evitar les constants amenaces dels partits de la dreta? Hi cap dins la Constitució una amnistia i/o indult per a presos i exiliats i poder eliminar totes les imputacions obertes a centenars d'independentistes? Crec que tot això sí que hi cap dins la Constitució. En canvi, el que sembla difícil ara mateix és parlar d'autodeterminació; potser més endavant, quan es tingui més força. Però sí que es podria parlar ara sobre tots aquests altres temes, que també són importants per a molts. És una decisió difícil i els polítics han d'anar amb cura per no frustrar els ciutadans que els han votat.

DIONÍS LÓPEZ
Barcelona

La frase del dia

“És surrealista que ara el PSC vulgui donar lliçons d'un model plurilingüe”

Nacho Martín Blanco, DIPUTAT DE CIUTADANS AL PARLAMENT

Tribuna

Josep Maria Solé i Sabaté. Catedràtic d'Història Contemporània (UAB)

La trampa dels números

En política no hi ha res més falsari que manipular els números. En una societat democràtica cada elecció té la seva particular lectura. No hi ha cap elecció o contesa electoral igual que una altra, encara que sigui sobre el mateix concepte. Això és, nacional, estatal o municipal. El nacionalisme català és el millor que existeix, segons una afirmació concloent del qui fou president dels EUA Bill Clinton. Per què ho deia? Era per una raó fonamental: perquè el nacionalisme català és un concepte que sense abandonar mai les seves arrels culturals i identitàries sempre suma, inclou a tothom qui en vulgui formar part, no exclou mai a ningú. Tothom qui ho vol pot ser català de fet i de dret, pensi com pensi, cregui el que cregui, sigui de la raça o de la religió que vulgui o que tingui la característica més concreta que pugui existir.

AQUÍ RAU LA DIFERÈNCIA de les conteses electorals i la raó de la multiplicitat de valors que formen la complexa societat catalana; afortunadament, tot sigui dit... No es pot sinó sentir vergonya aliena quan el PSOE, el PP o altres afirmen, amb pretesa seguretat incontestable, que la població de Catalunya no és de majoria independentista, que no som prous, que no arriba a la meitat. Com ho saben, si no deixen votar el fet?

EL SOFISME és un argument que conté una fal·làcia, en aquest cas la fal·làcia dels Sánchez del PSOE o d'Iceta, el seu missatger a Catalunya, és donar gat per llebre. Ni tan sols entre tots els votants del PSC –ara PSOE; molts d'ells són gent de bona fe que encara no ho saben– es pot afirmar que no hi hagi un volum de gent que votaria a favor de la independència de Catalunya en un referèndum acordat com diuen els cànon dels drets humans més elementals i, com, raó principal i bàsica, defensa el 80% de la població de Catalunya.

EL MATEIX ES POT DIR de tots els partits polítics, sense excepció, del més variat arc

polític català. Una cosa és una votació autònoma, municipal o estatal i una altra és aquella on els programes dels sobiranistes oferissin futur, esperança, progrés, justícia, igualtat i una significativa creixença econòmica i laboral/salarial a la població, o bé que l'alternativa contrària unitarista fos el present que tenim, és a dir, seguir units a un estat fracassat, violent, corrupte, on no existeix separació de poders i on hom sap que el futur que proposarien en la seva oferta electoral seria continuar en la mediocritat democràtica d'una monarquia borbònica que aplaudeix que colpegin els seus súbdits. On s'incita l'odi contra Catalunya, votin el que votin els seus ciutadans, on se'ls espolia els seus béns com a cap altra regió econòmica d'Europa. Val a dir que el greuge econòmic només és pitjor a les Illes Balears, però són els illencs, els nostres germans nacionals, els qui han de fer front a aquest greu problema.

SI ELS NÚMEROS fossin tan clars com diuen el PSOE i els seus pregoners, més enllà dels equilibris polítics dels comuns on inclouen tots els seus votants entre l'unitarisme exclouent, no tindrien cap problema en concedir la realització d'un referèndum. Cal recordar que no és un delictes a l'Estat espa-

“La prova del nou per parlar de números és posar les cartes damunt la taula i deixar votar lliurement la gent. Aleshores és quan es veu què vol una nació

nyol. No hi hauria cap impediment polític legal per demanar i executar un plebiscit per conèixer el desig, de ser lliures o no, dels ciutadans de Catalunya en la seva relació amb Espanya. Argumenten dia rere dia sobre els percentatges de catalans a favor o en contra de la independència. El CIS juga amb la conjuntura política, no és neutral. Mai ho és. Estar a favor o en contra de la independència en abstracte és una estadística que fa catxa, una trampa, un frau. Només marca una tendència conjuntural, però no permet saber, davant un repte polític de debò, quina seria la resposta de la població de Catalunya. O és que els socialistes, progressistes, comunistes, anarquistes, extraparlamentaris, alternatius, democratacristians, etcètera, votarien a favor dels Borbons?

L'INDEPENDENTISME català respecta identitats plurals, genera una opció de lluita política de caire democràtic. Hom sap que les eleccions tenen un punt de teatralitat, que en la campanya electoral els candidats sorgits del cos societatari de la gent expandeixen idees que passen per estómac i les emocions, que se simpatitza amb els entusiasmes, amb el que és innovador i propositiu. Els números són exactes en el moment que es fan, però canvien a la baixa o a l'alça en passar dies o setmanes o per qualsevol element extern per infim que sigui. A tot això cal considerar les errades que apareixen quan es jutgen fets polítics en un context de plena politització i mobilització sociopolítica.

HI HA LA PROVA DEL NOU per parlar de números: posem totes les cartes damunt la taula i deixem votar lliurement la gent. Aleshores és quan de veritat hom veu el que vol una nació, en el nostre cas Catalunya. Quan s'arriba tan lluny, al límit, tal com ho han fet el nacionalisme català i l'espanyol enfrontats, hi ha solament una sortida possible: donar veu a la ciutadania. La resta són jocs de tafur i excuses de mal pagador.

De set en set

Matthew Tree

76-82 Blues

L'última enquesta del CEO (15/11/19) demostra –o demostra– que el percentatge de la població catalana que no vol dependre de Madrid ha caigut del 48% fins al 40%. Però com pot ser si, en les últimes eleccions estatals, a Catalunya els partits independentistes van guanyar el 42,59% del vot (el 56,77% si hi incloem els *dret-a-decidiristes* d'En Comú) i els partits unionistes, el 39,85%? A VilaWeb, l'estadístic Joe Brew ho explica rigorosament: a les últimes enquestes tant del CEO com del BOP, la mostra ha tingut un percentatge més alt del normal de catalans castellanoparlants i/o dretans. Sempre segons Brew, si la mostra hagués estat equilibrada tant lingüísticament com políticament, el 47,4% hauria votat a favor del sí i el 45%, a favor del no. En tot cas, en general, ja se sap que les enquestes sobre aquest tema se solen cuinar segons el gust del xef de torn. Amb una sola excepció: les que pregunten si es vol (o no) un referèndum pactat. Segons *La Vanguardia* (9/1/17) el volia el 76,6% de la població catalana. Segons Público (24/9/17) era el 82%. Segons l'ARA (15/12/18) era el 82% i segons el mateix diari (5/4/19) som el 78,7%. Xifres consistents que demanen a crits que l'Estat *sits and talks*. Per què no ho fa? Perquè al llarg dels últims anys, mitjançant el mètode consagrat d'amagar el cap sota terra, s'ha convençut que aquest 76-82% de catalans no existim i que per tant no se n'ha de fer el més mínim cas. Que això sigui una bona estratègia o no, que ho preguntin al primer estruç que trobi viu.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Una nova estació del metro en funcionament

La parada Ciutat de la Justícia de la línia L10 ha costat 80 milions d'euros

El Gran Recapte tanca una altra edició d'èxit

Enguany s'hi ha incorporat la recollida d'aliments frescos i se superen les 4.000 tones

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El PSOE avala l'acord de

MAJORIA • El 92% dels vots de les bases del PSOE donen via lliure a Pedro Sánchez **CATALUNYA** • El 44% de militants del PSC voten amb un 93,6% de suports al sí **MÉS** • Superen en 11 punts la participació de la consulta del 2016

Jordi Alemany
BARCELONA

Pedro Sánchez va aconseguir ahir l'aval ampli que esperava de la militància del partit per continuar l'intent de formar un govern progressista a partir del preacord que van concretar el passat 12 de novembre amb Pablo Iglesias, d'Unides Podem. L'objectiu de blindar les negociacions sembla que l'ha aconseguit la direcció del partit en obtenir un 92% de suports de les bases quan ahir a la nit estava fet el 98% de l'escrutini. Hi van participar 103.718 persones de 178.651 militants distribuïts en unes 3.000 agrupacions arreu de l'Estat espanyol, dels quals 14.276 eren del PSC, i uns 9.000, de les Joventuts Socialistes. Això suposa que van superar en més d'onze punts la mobilització de la consulta del 2016 per un acord amb Ciudadanos. Els vots favorables al sí a l'acord van arribar als 95.421, mentre que els nuls van suposar el 0,12% i els vots en blanc, el 0,95%. A aquests vots s'hi havien de sumar els 6.007 vots a favor del PSC.

Pedro Sánchez va dipositar el seu vot a l'agrupació madrilenya del PSOE de Pozuelo de Alarcón quan faltaven deu minuts per a les onze del matí, rebut al carrer amb alguns xiulets i crits de "traïdor", i "venut", per recordar-li els casos de corrupció dels ERO a Andalusia. No va voler fer declaracions, però sí que va animar els membres de la mesa i sim-

patitzants que estaven a la seu a participar en les votacions.

"Dones suport a l'acord assolit entre el PSOE i Unides Podem per formar un govern progressista de coalició?" era la pregunta que la militància va poder començar a votar divendres a través del web. Un text basat en deu punts i en què el que fa referència a Catalunya, parlant de "garantir la convivència" i un diàleg dins de la Constitució, ja ha provocat d'entrada el no d'ERC, que serà clau en la investidura de Sánchez.

Segona consulta

La direcció del PSOE va introduir als estatuts fa dos anys l'obligatorietat que fos la militància qui expressés la decisió de governar en coalició amb altres formacions o de si donava suport a la investidura d'un altre candidat que no fos del partit. El 2016, amb Sánchez al capdavant del partit, ja es va fer una altra consulta entre els militants per saber si avalaven el pacte d'investidura amb Ciudadanos (Cs), tot i que aleshores els resultat no era vinculant. A la crida d'aleshores hi va respondre la meitat de la militància -51,7% dels 189.167 afiliats- i Sánchez va obtenir el 78,9% de suports enfront del 21% de rebuig al pacte amb Cs. En aquesta ocasió, i segons van explicar ahir fonts del partit a Efe, la participacions a les poblacions petites es va enfiar al 72%, mentre que va ser menor a les grans ciu-

Pedro Sánchez en el moment de votar en la consulta ahir al matí a Pozuelo de Alarcón ■ EFE / FERNANDO ALVARADO

Les xifres

95.421

vots de militants del PSOE van donar el vistiplau al preacord que Sánchez i Iglesias van presentar el dia 12

13,5

punts per sobre de participació es va registrar al PSC respecte a la consulta del 2016 per pactar amb Cs

tat, només al 52%

El PSC van ser els primers de donar el resultat de la consulta que ja deixaven entreveure que hi hauria una majoria favorable àmplia a donar contingut al preacord amb Unides Podem. A Catalunya, tot i que la participa-

ció va ser de del 44,94% del cens (6.415 persones) d'un total de 14.276, el vot favorable va ser del 93,64%, que representa l'aval de 6.007 persones, mentre que els vots contraris a l'acord emesos van ser 335, un 5,22; els vots en blanc un 1,09%; i els

vots nuls, un 0,05%. Van dipositar el seu vot de manera electrònica 773 militants i la resta ho van fer presencialment ahir a les agrupacions. En total es van habilitar 106 meses electorals a les agrupacions de Catalunya i el partit va mobilitzar 600 persones. El primer secretari de PSC, Miquel Iceta, després de votar al matí a l'agrupació dels socialistes de Sant Martí, va recordar que el 10 de novembre, tot i que el PSOE i Podem van perdre representació, els electors van donar "dos mandats molt importants": que es formi un govern "progressista" i que a

més sigui "dialogant". Sobre la negociació va afegir que el PSC mantindrà un paper secundari, ja que serà la vicesecretària del PSOE, Adriana Lastra, qui les encapçalarà, "per evitar sorolls, confusions i contradiccions".

Tot i i que no es va arribar al cinquanta per cent de participació, sí que va ser molt més àmplia a Catalunya que la del 2016, concretament 13,5 punts per sobre. Aleshores van votar 5.940 persones, amb un 77,78% de vots a favor, un 20,69% de vots en contra, un 1,45% en blanc i un 0,08% de nuls. ■

L'APUNT

Entre l'admiració i la indignació

Xavi Aguilar

Un any més, la ciutadania ha respost de manera admirable davant una nova convocatòria dels bancs dels aliments. Els catalans hem demostrat una capacitat d'organització (més de 28.000 voluntaris) i de solidaritat, generositat i empatia que depassa no ja els tòpics que històricament ens atribueixen, sinó també la dels territoris des d'on s'utilitzen per difamar-nos.

Un dia més, però, els polítics ens tornen a prendre per imbècils. Es treuen l'americana i –amb la garantia que ho immortalitzaran les càmeres, naturalment– fan el numeret de col·laborar amb un projecte social que, al capdavall, intenta pal·liar de manera puntual les injustícies estructurals que ells mateixos són incapaços de resoldre la resta de l'any.

progrés

La portaveu d'ERC, Marta Vilalta, atén els mitjans durant l'Assemblea de Dones ■ ERC

ERC, Podem i IU prenen la paraula

■ Els republicans, que poden ser decisius i la direcció dels quals ara és més propera al no, faran la consulta dilluns i serà vinculant

J.A.
BARCELONA

Les possibilitats d'investidura de Pedro Sánchez passen també per les mans de les bases d'altres formacions aquests dies i les que en poden tenir la clau són sobretot les d'ERC, la direcció de les quals, més propera al "no" de moment, insisteix a

condicionar-ho a una taula de negociació entre els governs espanyol i català sense condicions ni línies vermelles, amb garanties i que inclogui un calendari per no eternitzar el diàleg. Amb tot, seran les bases que tindran la darrera paraula, ja que ahir la secretària general adjunta i portaveu d'Esquerra, Marta Vilalta, va insistir en el

transcurs de l'Assemblea de Dones de la formació en el fet que la consulta a la militància de dilluns és "políticament vinculant", encara que el consell nacional prendrà la decisió final. La consulta s'iniciarà a les nou del matí, quan els militants rebran un correu electrònic amb l'enllaç per poder exercir el vot a la pregunta "Estàs

d'acord a rebutjar la investidura de Pedro Sánchez si prèviament no hi ha un acord per abordar el conflicte polític amb l'Estat a través d'una mesa de negociació?"

Unides Podem, com ja ha fet en altres ocasions la darrera per la investidura en què van donar carabasses a Pedro Sánchez després del 28-A, va iniciar ahir la seva consulta a les dues del matí i s'allargarà fins dimecres, a les deu del matí. La pregunta que formulen per contestar amb un sí o un no és: "Estàs d'acord que participem en un govern de coalició en els termes del preacord signat per Pablo Iglesias i Pedro Sánchez?" Però des de dijous i fins avui les bases, uns 10.000 inscrits, d'En Comú Podem també podran emetre el seu veredict del preacord, tot i que no donaran a conèixer el resultat fins dilluns.

I l'altra consulta telemàtica que es va iniciar ahir a uns 37.000 simpatitzants i afiliats és la d'Esquerra Unida, en què formulen la següent qüestió: "Basant-se en el preacord programàtic de 10 punts i l'últim acord de pressupost general de l'Estat, ¿està d'acord que membres d'Esquerra Unida participin en un govern de coalició entre Unides Podem i el PSOE?" Avui les bases també podran contestar presencialment a les federacions i els resultats se sabran dilluns. ■

Nou VOLKSWAGEN T-CROSS

Volkswagen T-Cross Edition 1.0 TSI 70 kW (95 CV) manual.
Emissió de CO₂ (g/km): 134 (NEDC: 116). Consum mitjà (l/100 km) de 5,9 (WLTP).

Volkswagen

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El PSC nega ara que vulgui canviar el model lingüístic

■ Iceta assegura que la proposta del document marc del congrés només pretén “flexibilitzar” l’ús de la llengua a l’escola ■ Nega la polèmica i l’atribueix a un problema de “comprensió lectora”

Ramon Espadaler, al centre, abans del consell nacional que va celebrar ahir i en què va apostar per mantenir el model lingüístic ■ UPA

Redacció
BARCELONA

El primer secretari dels socialistes catalans, Miquel Iceta, va sortir ahir a desmentir les crítiques que ha rebut el document marc aprovat al setembre de cara al proper congrés i en el qual s’aposta per un model plurilingüe a l’escola que substitueixi l’actual immersió lingüística. Va negar que el partit vulgui canviar el model o abandonar la immersió lingüística a Catalunya, però sí que

va matisar que pretén “flexibilitzar-lo”. “Hi haurà zones que necessitaran reforçar el català; d’altres, el castellà, i totes, segur, l’anglès”, va insistir. I és que, pel primer secretari del PSC, la polèmica no existeix. Segons ell, el problema el tenen els que critiquen el document marc, als quals va atribuir un problema de comprensió lectora. “Ningú hi trobarà un abandonament de la immersió; el que hi ha és una apel·lació a millorar la capacitat de l’escola”, va

subratllar, apostant per donar més autonomia als mestres perquè, “des del punt de vista pedagògic”, marquin la pauta de cada centre.

“No es poden confondre els instruments amb els objectius”, va concloure Iceta, que hi va afegir que l’objectiu ha de ser que els alumnes acabin l’escolarització obligatòria amb un domini perfecte del català, el castellà i l’anglès. “Entenc que hi hagi partits que renunciïn a millorar l’escola que tenim, pe-

Units es plantejaria trencar

Les crítiques al PSC pel model plurilingüe que ha de debatre ja arriben des de l’interior de les seves aliances. El secretari general d’Units per Avançar, Ramon Espadaler, va avisar que trencarà amb els socialistes catalans si aposten per tocar la immersió lingüística, que va qualificar de “pilar del catalanisme polític”. Després del consell nacional d’Units, Espadaler va defensar que no s’ha de re-

visar el model perquè ha funcionat. “Hi ha un punt de trobada que és la LEC. Si això s’alterés, no podríem mantenir aquesta vinculació. No ho diem com un avís, sinó com una reafirmació d’una posició política”, va concloure. I hi va afegir que no li tremolaran les cames per votar diferent del PSC sobre aquesta qüestió, tal com ja ha fet en altres ocasions amb temes relacionats amb l’escola concertada.

rò nosaltres no. Volem una escola d’excel·lència”, va declarar, i remarcava que el PSC vol “estar al costat dels mestres”.

Iceta va insistir a aclarir que el català és, “lògicament, el centre de gravetat de l’escola” i la “llengua vehicular per excel·lència”, però que també s’ha de garantir el domini del castellà i l’anglès. Segons ell, el debat el va obrir el mateix Departament d’Educació i “alguns van considerar que era traïr la llengua catalana”. Iceta va recordar que Educació està en mans d’ERC, que és “poc sospitosa en aquest sentit”. Tot i els

La frase

“Entenc que hi hagi partits que renunciïn a millorar l’escola que tenim, però nosaltres no”

Miquel Iceta
PRIMER SECRETARI DEL PSC

matisos del primer secretari, però, les crítiques li van continuar arribant des de tots els àmbits. El vicepresident Pere Aragonès ja va avisar que no pensen tocar el model lingüístic a l’escola.

Segons el document que El Punt Avui va avançar en l’edició del dia 16 de novembre, el pacte de convivència està trencat per culpa de “la instrumentalització” que n’han fet “els nacionalismes”, que n’han fet un ús partidista a l’escola, i perquè l’independentisme “ha associat el català a la seva causa”, assenyala. La solució: defensar el català i el castellà en un model plurilingüe. ■

El tarannà dialogant de Lluç, referent per al PSC

Redacció
MAIÀ DE MONTCAL

El caràcter dialogant d’Ernest Lluç va ser molt recordat, ahir, pels dirigents del PSC que van participar en l’homenatge que van fer —amb motiu del 19è aniversari del seu assassinat— a l’exministre socialista al poble garrotxí de Maià de

Montcal, on està enterrat. Miquel Iceta va ser contundent: “Lluç és diàleg.” Pel primer secretari del PSC, és precisament diàleg el que cal per resoldre conflictes, com ara l’existent entre Catalunya i l’Estat espanyol. “El diàleg és exigent, és voluntat d’enteniment i requereix respecte per a les opinions di-

ferents. Estem obligats a oferir el respecte per a les opinions diferents”, va afirmar. En l’homenatge —consistent en la col·locació d’un ram de flors al cementiri i uns parlaments a l’interior de l’església— van intervenir també: el vicepresident de la Fundació Ernest Lluç, Josep Maria Carreras; el primer secre-

tari del PSC de la Garrotxa, Albert Bramon; la filla gran d’Ernest Lluç, Eulàlia Lluç, i el primer secretari del PSC a la demarcació, Marc Lamuà. Aquest darrer va reivindicar Lluç com a “polític que coneixia bé l’esforç extraordinari fet per molts durant la Transició per construir una democràcia”. Reivindicar Lluç, va manifestar Lamuà, és governar i facilitar una sortida democràtica, d’acord amb les regles i lleis que protegeixen la llibertat, “és que retornin la moderació i la bona convivència”. ■

Miquel Iceta i Eulàlia Lluç amb el ram de roses que van dipositar al nínxol del polític assassinat l’any 2000 ■ EPA

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El compte de Tsunami, restringit a Twitter

Redacció
BARCELONA

El compte de Tsunami Democràtic a Twitter va quedar suspès temporalment ahir a la tarda. Els usuaris

que hi volien es van trobar amb un advertiment a la pàgina d'inici que deia: "Ves amb compte, aquest compte ha estat suspès temporalment. Estàs veient aquesta advertència

perquè el compte ha fet diverses activitats inusuals." A partir d'aquí, calia donar un permís expressament per tal de veure'n les piulades. Si s'acceptava, es podia accedir

amb normalitat el compte. L'última piulada que va fer Tsunami des del seu compte va ser dijous passat, arran de la petició al Barça i al Real Madrid que s'avinguin que en el partit que els enfrontarà el pugui veure de manera clara la frase "Spain, sit and talk". La restricció va encendre ahir molts internautes, que van criticar la censura. A la nit, funcionava amb normalitat. ■

XXVII FIRA DE LA RATAFIA BESALÚ

Diumenge 1 de desembre de 2019

DISSABTE 30 DE NOVEMBRE

18.00h Concurs de dolços casolans amb ratafia Russet a la Sala d'actes Ajuntament de Besalú.

DIUMENGE 1 DE DESEMBRE

• Durant tot el dia

Degustació, tast i venda de ratafies de Catalunya a la Plaça de la Llibertat. Mercat artesanal i botiguers al Prat de Sant Pere.

11.00h Concurs de ratafies de Besalú a la Sala d'actes.

• A la plaça de la Llibertat:

12.00h Música amb THE PUPPY THOUGHTS.

13.00h Presentació de la ratafia guanyadora 2019 i obertura de la ratafia guanyadora del 2018.

17.00h Audició de sardanes a càrrec de la Cobla Principal d'Olot.

Francesc Gambús en una fotografia del 2016 ■ ARXIU

L'exeurodiputat d'UDC Francesc Gambús mor als 45 anys

■ Va deixar la militància el 2016 i actualment treballava a Brussel·les com a assessor del grup popular

Redacció
BARCELONA

L'exeurodiputat català Francesc Gambús ha mort aquesta matinada a Brussel·les als 45 anys. Gambús va ser eurodiputat durant la legislatura anterior, entre el 2014 i el 2018, en representació d'Unió, i actualment treballava a la capital europea com a assessor del grup popular a la cambra. Gambús havia centrat bona part de l'activitat parlamentària en la comissió de Medi Ambient i l'economia circular. A més, Gambús va ser director general de Relacions Exteriors de la Generalitat entre el 2011 i el 2014, cap de gabinet de la vicepresidenta del govern Joana Ortega, i regidor de Comerç i Consum a l'Ajuntament de Barcelona entre el 2010 i el 2011.

Prèviament, havia estat assessor de l'eurodiputada Concepció Ferrer (1998-2004), i havia treballat amb el grup de CiU al Congrés dels Diputats

(2005-2007). Va deixar de militar a Unió el 2016, pel desacord amb "les resistències d'un reducte" per regenerar internament el partit. Francesc Gambús estava casat i tenia quatre fills.

Condol generalitzat

La seva sobtada mort va causar ahir gran consternació. El secretari general d'Units per Avançar, Ramon Espadaler, es va mostrar "colpit" per la desaparició de Gambús, amb qui ha compartit "projecte polític, il·lusions i compromís durant molts anys a UDC".

La notícia de la seva mort va coincidir amb la celebració d'un consell nacional d'Units per Avançar que va fer un minut de silenci en record seu. També els eurodiputats Dolors Montserrat (PP) i Ernest Urtsun (comuns); el primer secretari del PSC, Miquel Iceta i el compte oficial de Ciutadans i Units per Avançar van expressar el seu condol a través de les xarxes socials. ■

106025-12/19/96C

www.besalu.cat
turisme@besalu.cat

@BesaluTurisme

@besalu_turisme